

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 127/2016
25.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Ј.К., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости приватног тужиоца Р.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 70/14 од 29.09.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж 200/15 од 27.11.2015. године, у седници већа одржаној 25.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости приватног тужиоца Р.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 70/14 од 29.09.2015. године и Вишег суда у Чачку Кж 200/15 од 27.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 70/14 од 29.09.2015. године окривљена Ј.К. је ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ. Истом пресудом приватни тужилац Р.С. је обавезан да окривљеној Ј.К. на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 81.750,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а ради остваривања имовинскоправног захтева приватни тужилац је упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 200/15 од 27.11.2015. године одбијене су као неосноване жалбе приватног тужиоца Р.С. и његовог пуномоћника, а пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 70/14 од 29.09.2015. године је потврђена. Истом пресудом приватни тужилац је обавезан да окривљеној на име трошкова кривичног поступка насталих пред другостепеним судом исплати износ од 16.500,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је поднео приватни тужилац Р.С. у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљену

Љ.К. огласи кривом да је извршила кривично дело увреда из члана 170. Став 1. Кривичног законика.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да су овлашћена лица за подношење овог ванредног правог лека Републички јавни тужилац, бранилац и окривљени који то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео приватни тужилац Р.С., на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.